

Родолубие

На 11.03.1739г. е роден Софроний Врачански

“О, роде храбрий, болгари и верни християни! Стойте, крепите ся и не бойте ся...!”

Софроний Врачански (известен и със светското си име поп Стойко Владиславов, по-късно Врачански владика) е духовник и пръв последовател на делото на Паисий Хилендарски.

Роден е на 11 март 1739 г. в Котел. Учи в килийно училище в родния си град, а през 1762 г. е ръкоположен за свещеник.

Среща се с Паисий Хилендарски и прави два преписа на "История славяноболгарская". На два пъти посещава Света гора.

След сблъсък с местните първенци през 1792 г. напуска Котел. Служи в Анхиалска епархия, а през 1794 г. е ръкоположен за врачански епископ под името Софроний. Занимава се освен с духовни дела и с обществена дейност. Размириците в Северозападна България по времето на Осман Пазвантооглу го принуждават да напусне Враца и да се установи във Видин, а по-късно и в Букурещ. През Руско-турската война (1806-1812) Софроний е представител на българите пред руското командване и се бори като книжовник и общественик за българското освестяване.

Умира в Букурещ през 1813 г. Неизвестна е датата на смъртта му (датира се по последния подписан документ от 2 август 1813 г.).

Съставя т.нар. Видински сборници (1802), както и ред други с религиозно и нравствено съдържание; поставя началото на новобългарската печатна книга - "Неделник" (1806). Но големият му принос в новобългарската литература е автобиографичната повест "Житие и страдания грешнаго Софрония".

